

POSTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poštšina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 15. maja 1923.

10. številka

Vtisi z zadnjega zveznega občnega zbora.

Vsi dosedanja občni zbori »Zveze« so potekali dokaj mirno. Na lanskem zborovanju je prišlo sicer do male napetosti, ker je zahtevalo društvo poštних uradnikov in uradnic, da naj velja vbo doče pri volitvah proporcni sistem, kar so smatrali nekateri za poizkus majoriziranja, vendar smo se razšli v najlepši slogi. Predpriprave za letošnji občni zbor so kazale, da bomo doživeli kaj posebnega. Na eni strani se je pridno agitiralo za novega kandidata na predsedniško mesto ter rovarilo proti dosedanjemu predsedniku, na drugi strani se je poizkušalo parirati udarce s strnjenjem vrst ter pritegnitvijo dežele h glasovanju po tem pooblastil. Prav radovedni smo bili, kako se bo vse izteklo, in ker mislim, da so še danes radovedni oni, ki niso bili navzoči, kako je bilo, naj kratko narišem glavne momente, kakor so se pač zdeli meni. Vsake oči imajo svojega slikarja.

Še pred otvoritvijo občnega zbora smo zapazili, da je navzoča opozicija. Ker ni namreč predsednik radi nesklepnosti otvoril zborovanja ob določeni uri, se je zapazil na zadnjih sedežih nemir. Čuli so se klici: »Kaj pa zopet čakamo!«. Predsednik je obrazložil, da je za sklepčnost potrebna navzočnost petkrat toliko članov, kakor jih šteje širši odbor, a ker nas ni toliko, bo otvoril občni zbor pol ure kasneje. S to pojasnitvijo opozicija ni bila zadovoljna, češ, saj imate pooblastila, a je gotovo sama dobro čutila, da pooblastilo v smislu pravil ne nadomešča članov.

Po običajnem pozdravu je prečital predsednik brzojavki, ki naj bi se odpotislali kralju in ministrskemu predsedniku Pašiću. Prva je bila soglasno odobrena, a proti drugi je ugovarjala opozicija, da je nepotrebna in brez haska. Neprijetno smo začutili politično ost.

Poročilo predsednika je bilo sprejeto od večine z viharim odobravanjem. Tajnik je čital svoj govor malo pretežno in je bil od opozicije večkrat pozvan, da naj bo bolj glasan. Oba govora sta bila dobro premišljena in stvarna.

Pri blagajniškem poročilu so se čule opazke, ki so večino precej razburile. Ko je namreč blagajničarka navedla stroške za delegate in prispevek za Savez, je nekdo zaklical: »To je veliko!«. Prispevek za Savez je znašal Din 2500, in to naj bi bilo veliko, ko ne pride na posameznega člana niti mesečnih 15 par. Zopet neprijetna ost.

Pregledovalec računov je grajal med drugim, da niso računi delegatov specificirani in da je bilo premoženje »Zveze« naloženo pri Kreditnem zavodu. Klic: »To je politično!«. A mi smo dobro vedeli, da ni. S posredovanjem predsednika

smo dobili namreč v najhujši stiski pri tem zavodu prav ugodno posojilo, in kaj je bolj logično kot to, da se prihranki nalože pri zavodu, ki nam je šel na roko. V graji o specifikaciji računov smo videli dlakocepstvo. Delegat za Zagreb položil račun za Din 125. Pelje se z brzovlakom tretjega razreda v Zagreb in z brzovlakom drugega razreda nazaj v Ljubljano. Znižane vožnje nima. Vozovnice ga stanejo nad 125 Din. Kako naj potem specificira račun? Mar naj napiše na pobotnico faktične izdatke ter s tem obremeni zvezo za kakih 100 Din. Naj li predsednik Zveze polaga račune kakor državni uradnik? Tudi to bi šlo, vendar je treba prej zvišati članarino, ker bi drugače ostali taki obračuni neporavnani. En pregledovalec računov ni hotel predlagati absolutorija, a ker je večina dobro čutila, kam pes tace moli, je z oduševljenjem odobrila račune.

Zastopniki maturantskega društva so nato predlagali, da naj se ne preide po dnevnem redu na volitev predsednika, ampak da naj se prej razpravlja o izpremembi pravil. S tem predlogom so bili vsi zborovalci zadovoljni, dasi niso vedeli, iz kakih razlogov je bil stavljen tak predlog, in niti danes tega ne vedo. Hoteli so pač biti do skrajnosti popustljivi in strpni. Zahtevi maturantov, da se propore ukine, se je takoj ugodilo in je tajnik Društva poštних uradnikov in uradnic jasno izjavil, da njegovo društvo izpremembi pravil v tem smislu ne bo ugovarjalo. Enako izjavo je podal predsednik »Zveze«. Nekdo od maturantov je nato omenil, da se mu kljub temu ne zdi še vse jasno. On si predstavlja stvar tak: V Zvezi smejo ostati včlanjena le društva, ki obstoje danes, in mora imeti vsako enako število zastopnikov. Nato je odgovoril član Društva poštних uradnikov in uradnic, da se zbor v detajle ne more spuščati. Za to je bil čas pred občnim zborom in je društvo večkrat poizkušalo dobiti stike s posameznimi organizacijami v svrhu razgovorov o reorganizaciji, toda vedno brezuspešno. Predlog predgovornika se mu ne zdi umesten, ker bi na ta način dobilo 160 članov 9 zastopnikov, a vsi ostali, okrog 1000, le tri zastopnike. On je za to, da se osnuje uradniška sekcija, v katero pošljejo vse kategorije svoje zastopnike, ne oziraje se na število članov kake kategorije. Mislili smo, da so vse težkoče odpravljene s temi izjavami in da bo nadaljnji potek zborovanja miren. Pred volitvijo predsednika so izjavili zastopniki maturantskega društva, da so na volitvi desinteresirani. Z ogromno večino je bil izvoljen stari predsednik. Pooblastil se ni rabilo, ker se ni hotelo nasprotnih vrst razburjati. Veliko začudenje je izzvalo obnašanje onih, ki so izjavili svoj desintereselement. Ko je predsednik vprašal, ako je kdo proti njegovi izvolitvi,

se je v zadnjih vrstah dvignilo pet rok in ena palica. Mislili smo si; in vendar so močno interesirani, a govore nekaj drugega. A še večje začudenje je izzvalo izjava predsednika društva maturantov, da izstopajo z računarji iz »Zveze«. Ta izjava je prišla popolnoma nepričakovano po volitvah in je vse osupnila. Mislili smo prej, da gre res za propore, in smo pričakovali, da bo prišla taka ali slična izjava po debati o reorganizaciji, nismo pa pričakovali, da bo izvolitev starega predsednika povzročila izstop nekaterih organizacij. Izjava je bila sicer maskirana s frazo o neugodnih zahtevah, a vsi smo čutili drugo ozadje. Po izjavi so člani obeh izstopivših društev zapustili zborovalnico. Večina je dala duška svoji nevolji z gromkim aplavzom. Nadaljnji potek zborovanja je bil čisto miren.

Skušal sem biti kolikor mogoče objektiven in nisem nameraval zadeti nikogar, ker sem prepričan, da se bo dalo še vse poravnati.

Joja:

Razbita fronta?

Človeku, ki je napisal serijo člankov o »Organizaciji« in za organizacijo, ne more biti danes prijetno pri srcu. Z vso notranjo prepričanostjo in z vso prepričevalnostjo smo pridigali in pozivali na slogu, enotnost, solidarnost, vzajemnost in rotli, naj se ljudje odresejo vseh predsodkov, osebnosti, ljubosumnosti itd. Kot cilj smo si postavili moč, organizirano moč, ki je dosegljiva le v strnjeni vrsti.

Kaj bi tajili, da smo napisali razpravo o organizaciji kot preludij za občni zbor Zveze. Že dolgo smo namreč slutili centrifugalno silo, ki deluje v nekaterih društvih Zveze. Kot človeku, ki mu niso krilatice o edinstvi, složnosti itd. na jeziku, nego ki mu gre resnično le za moč organizacije, katera temelji edino na slogi in solidarnosti, moram z bridkostjo občutiti neuspeh svojega truda.

Vzrokov, da je prišlo do takega konca, je mnogo, vendar ni nobeden tako tehten, da bi se bilo moralo zgoditi to, kar se je zgodilo. Kajti velikanske vzroke bi moral imeti, da bi prevzel nase strašno odgovornost, da cepim v sedanjih časih slogu in enotnost organizacije. Danes, ko govorimo o najresnejših akcijah in se pripravljamo nanje, danes, ko dela tucat ljudi z brezprimerno požrtvovalnostjo in odgovornostjo v akcijskem odboru za stotisoče tovarišev na principu enotne fronte vseh železničarjev in državnih uslužbencev! Pa glej, ravno zdaj pride do razcepa v eni največjih in najvažnejših organizacij Slovenije.

Tudi o požrtvovalnosti smo govorili. Te pa je žalibog najmanj. Manjka je na obeh straneh. Kdor pa v velikih časih ni pripravljen na žrtve, ta ne more biti glasnik velike dobe. Kajti za velike akcije so potrebne velike žrtve.

Tega ne pišem niti po naročilu niti po želji koga drugega ali kakega društva, nego razlagam tu le svoje čisto osebno mnenje. Zato ne obdolžujem nikogar in nikogar ne opravičujem, nego le ugotavljam, da je prevladovala na občnem zboru Zveze bolj zagrizenost, razburjenost in principijelno nasprotovanje, kakor pa resnost, preudarnost in hladna kri.

O, kako potrebna je organizatorjem hladna kri! Kdor je razburljiv, razdražljiv in vročkrven, ta bi ne smel na vodilna mesta nobene organizacije. Ker mirna kri in preudarnost odstranita marsikdaj zapreke, katere se zde vročkrvnežu v prvi razburjenosti nepremostljive. Organizator pa ne sme slediti hipnemu razpoloženju, nego mora s treznim preudarkom presoditi situacijo in mora pretehtati, preden se odloči, posledice, konec svojega koraka. Quidquid agis, predunter agas et respice finem! Trdim, da skupini, ki sta izstopili iz Zveze, nista pametno (previdno) ravnali in da se nista ozirali na konec.

Z mirno krvjo, z dobro voljo in brez predsodkov bi sedli zastopniki vseh poštних društev k isti mizi in prepričan sem, da bi se našlo izhodišče, ki bi zadovoljilo obe strani, v sredi pa bi ostala zveza — močnejša in enotnejša ko kdaj prej. Prepričan sem, da bo do tega še prišlo, saj drugače ni mogoče. Ne ravno v našem, nego v interesu skupnosti je, da se ta dan ne zavleče predaleč.

Kaj pa zdaj, ali je Zveza razbita? Nikakor ne, ni in ne bo razbita, dokler bo potrebna. Zveza mora ostati, nikjer pa ni zapisano, da mora sedanji predsednik trajno ostati, ker nam ne gre za predsednika nego za Zvezo. Ako večina izbere drugega predsednika, naša skupina gotovo ne bo radi tega izstopila iz Zveze, pa če ji bo oseba predsednika še tako neljuba. Nasprotno se je zgodilo v nedeljo. Neračunljivo domnevati, da je prizadetim več oseba, nego zveza. Ako bi se vsak spor (v družini, društvu, vladi itd.) tako končal, kam bi privedlo tako naziranje?

Zveza ni razbita, fronta pa je vsekakor delno predrta. Vrzeli dveh stotnij sta zazijali v dosedanji enotni fronti. Žalostno, toda za dolgotrajno razmišljanje, žalovanje, malodušnost in zbeganost sedaj ni časa. Treba je hitrih sklepov in ukrepov. Če se fronta prodre, če zazijajo vrzeli, bo prvi ukrep poveljnika, da se četa tesneje strne v eno fronto, ki bo sicer krajša, maloštevilnejša, pa po enotnosti in strjenosti enako močna in kljubovalna.

Zato tovariši, strnite vrste! Fronta ni razbita nego le razredčena, treba jo je zopet strniti v enoten močni zid. Tudi reducirana ne sme ostati ta četa, izgube morajo biti nadomeščene v dveh mesecih. Prepričan sem, da izstop dveh društev še ne pomeni izstopa vseh članov dotičnih dveh društev iz zveze. Gotovo so med njimi ljudje, ki jim gre za princip, za enotnost in slogu poštних društev, ne pa za osebna nasprotstva med posameznimi voditelji. Zopet drugi se bodo dobili, ki bodo uvideli, da če so interesi prizadetih društev v zvezi res ogroženi, da bodo bolj ogroženi izven zveze, kajti brez zveze bo njihova moč (= uspeh) še manjša.

Vendar moramo biti pripravljeni, da bo povratek izstopivših nazaj k matici malenkosten. Zato moramo skrbeti, da se pritegne iz naših kategorij 95% v organizacijo. Še so namreč poštari, ki samo jadikujejo in zabavljajo nad slabo letino, ob času setve pa stoje ob strani in ne prispevajo z nobenim zrnem. Lenuh, kaj čakaš žetve, ko te ni bilo ob setvi? Ob setvi si spal, ob žetvi pogini, saj si itak suha veja!

(Dalje prihodnjič).

Gospodarski in stanovski del.

Za enakopravnost meščanske šole s 4 razredi gimnazije.

Glede na odlok ministrstva pošte in telegrafa št. 13.633 od 8. marca t. l. (glej »Službeni list« 14/1923, odredbo št. 8963/I) je napravilo Društvo poštних uradnikov in uradnic na pokrajinsko upravo v Ljubljani dne 30. aprila t. l. naslednjo vlogo:

Direkcija pošte in telegrafa v Ljubljani je v svojem Službenem listu št. 14 z dne 22. aprila 1923 priobčila objavo »Kakšna šolska izobrazba se zahteva za sprejem v poštno službo«, ki slove:

»(Št. 8963/23). Ministrstvo nam je dalo z odlokom št. 13.633 od 8. marca t. l. glede šolske izobrazbe, ki se zahteva za sprejem v poštno službo ta-le pojasnila:

Na poročilo št. 41.253 od 26. februarja t. l. glede šolske izobrazbe poštних in brzojavnih uslužbencev se direktiji naznanja, da se smejo sprejemati v službe, ki so našteje v 7. in 9. členu pravilnika o neukaznih poštних in brzojavnih uslužbencih, samo osebe, ki so dovršile štiri razrede srednje ali srednji šoli ravnopravne šole.

Pomožni uradniki se smejo v posebnih slučajih sprejemati v službe, ki so našteje v členu 43. uredbe o organizaciji poštne in brzojavne stroke.

Za sprejem v nižjo poštno in brzojavno šolo in za sprejem v službe, ki so našteje v členu 6. pravilnika, oziroma za imenovanje za poštne in brzojavne uradnike mora imeti prosilec najmanj štiri gimnazije ali realke.

Potemtakem se ne more upoštevati predlog direktije, po katerem bi se v nižjo poštno in brzojavno šolo smeje sprejemati osebe, ki so dovršile meščansko ali katero drugo šolo razen gimnazije ali realke.

V Ljubljani, dne 8. aprila 1923.»

Iz te izjave je razvidno, da je zgoraj označena direktija popolnoma pravilno zastopala stališče, da naj se sprejemajo v nižjo poštno in brzojavno šolo tudi kandidati, ki so dovršili štiri razrede gimnazije ali realke ravnopravne šole.

Nižja poštna in brzojavna šola nadomešča po novejših predpisih bivši poštni oficijanski tečaj. Za pripustitev k obisku tega tečaja je bil po točki 6., § 2., odnosno po točki 4., § 6. normalnih določil o službenem razmerju poštних oficijantov itd., p. in brz. naredbenik št. 12 iz leta 1909, kot pogoj doprinešen dokaz zadostne splošne izobrazbe. Prosilci so morali z dobrim uspehom dovršiti štiri razrede kake tuzemske srednje šole (gimnazije, realke ali dekliškega liceja) ali vsaj dvorazredno trgovsko šolo ali pa se izkazali z odpustnico popolnoma dovršene meščanske šole. Kdor je po končanem tečaju položil oficijanski izpit, je postal aspirant in bil po 18 mesecih nameščen za poštne oficijanta.

Tačasni poštni uslužbenci poslovnega staleža (bivši nadpoštari, poštari in poštni oficijanti), ki se prevajajo po uredbi o organizaciji ministrstva pošte in telegrafa št. 39.178 od 27. junija 1921 na naslove poštних in brzojavnih činovnikov VII. do I. klase, imajo osobito uradnice v pretežni večini izobrazbo treh razredov meščanske šole. Vbodoče je pa dosega službe ptt. činovnika za absolvente meščanskih šol izključena, četudi

je odhodno izpričevalo trirazredne meščanske šole smatrati za enakovredno z izpričevalom četrtega razreda srednje šole, razen pri sprejemu v I. letnik učiteljske in ako hoče absolvent meščanske šole s tem izpričevalom stopiti v srednjo šolo.

Ministrstvo pošte in telegrafa s to odločbo sicer ne jemlje meščanski šoli ravnopravnosti s štirimi razredi srednje šole, pač pa pripušča k sprejemu v nižjo poštno in brzojavno šolo prav samo osebe, ki so dovršile najmanj štiri razrede gimnazije ali realke.

Vzroka za to odločitev je treba iskati posebno v šolskih razmerah v mejah bivše kraljevine Srbije, kjer meščanske šole ne obstojajo.

Od leta 1919. sem ni bilo pri direktiji pošte in telegrafa v Ljubljani nobene poštnega oficijantskega tečaja, pričakovati pa je, da se v najkrajšem času otvori nižja poštna in brzojavna šola, ki stopa na mesto oficijantskega tečaja. V zadnjih treh letih je bilo pri označeni direktiji vloženih že na stotine prošenj za sprejem v oficijanski tečaj. Bilo je gotovo 98 % teh prosilcev absolventov meščanskih šol. Do 150 oseb, ki imajo izobrazbo treh razredov meščanske šole, je že v poštni službi v področju ljubljanske direktije. To so pisarniški manipulant, pisarniški pomočniki, poštni odpravniki, uradne pomožne moči, pisarniški služabniki in poštni pomočniki, ki vsi, nekateri že po več let, čakajo na sprejem v tečaj, oziroma v poštno in brzojavno šolo. Vsem tem uslužbencem, ki so člani podpisanega društva in vsem dosedanjim in tudi bodočim absolventom meščanskih šol v Sloveniji je torej vstop v nižjo poštno in brzojavno šolo onemogočen.

S to odločbo ministrstva pošte in telegrafa so najbolj prizadeti javni nameščenci na deželi, ki nimajo sredstev, da bi pošiljali svoje otroke v oddaljene srednje šole, temveč so primorani, šolati posebno svoje hčere v bližnjih meščanskih šolah; v mestih pa, kjer obstojajo srednje šole, jih poseča v Sloveniji še zadnja leta po prevratu nekaj desetnih deklic, in te gotovo ne izrecnim namenom, da izstopijo po že dovršenem četrtem razredu iz šole in si poiščejo službe. Javni nameščenci v mestih, ki tudi nimajo gmotnih sredstev za vzdrževanje svojih otrok v srednjih šolah, pošiljajo osobito deklice v meščanske šole, da jih spravijo čimprej do kruha.

Ker je izmed vseh resortov sprejela v službo do sedaj ravno pošta največ absolventov meščanske šole, si dovoljuje podpisano društvo v imenu prizadetih svojih članov najvljudneje prositi, da predsedstvo pokrajinske uprave blagovolji, že glede na obstoj in ugled meščanskih šol v Sloveniji, na merodajnem mestu izposlovati, da se prizna meščanski šoli ravnopravnost s štirimi razredi srednje šole pri sprejemu prosilcev v nižjo poštno in brzojavno šolo.

Društvo poštних uradnikov in uradnic v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 30. aprila 1923.»

Prepis te vloge smo poslali narodnemu poslancu g. prof. Reisnerju, da se zavzame za ugodno rešitev na merodajnih mestih. Kadar prejmemo rešitev, bo društvo obvestilo svoje člane po »Pošt-nem Glasniku«.

Strokovni del.

Vse, kar je prav.

Še na kraj pameti mi ne pride, da bi se spuščal na politično polje, še posebno v strokovnem listu ne; prav tako naj bo vsak prepričan, da ne mislim zabavljati čez brate Srbe ali jim morda očitati hegemonijo. To, kar mi je potisnilo pero v roko, je čisto službena zadeva, ki nima s politiko prav nič opravka.

»Službeni list« direktije pošte in telegrafa v Ljubljani mora namreč s 1. majem t. l. prenehati, in to iz »ekonomičnih ozirov«. Res je, da prejemljejo vse pošte že »Poštansko-telegrafski Vesnik«, službeni organ ministrstva pošta i telegrafa Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« v Beogradu. Ne vem, če je to dovolj, sodim, da ne. Samo nekaj pripomb.

To ni bila malenkost, pričeti s slovenskim službenim listom, pa skoraj brez slovenske strokovne terminologije! Ali ko je v našem gospodu direktorju dozorela misel, da ustvari slovenski poštni službeni list, je že tudi izbral moči, za tak posel kakor ustvarjene.

In res, »Službeni list« je bil tako izvrstno urejevan, da doslej kaj takega še nismo imeli. Kaj pa jezik?! Kdor ima kaj smisla za čisto in pravilno pa poljudno slovenščino, ga je čital z zanimanjem, z naslodo, čeprav je prirejal suhoparno tvarino; skratka: ta list je bil ponos naše direktije, pa tudi živa potreba, kar se bo kmalu pokazalo.

Kdo bo trdil, da ga bo povsem namočil »Vesnik«! Po svoji sedanjí razpredelitvi in vsebini nikdar, pa če tudi obelodani kak odstavčič v »slovenačkom« jeziku, kakor se nam obeta. Več na ga ne bo razumela, pa kaj pravim, razumela, če ga ne zna niti čitati! Nič ne de, če je izšel še tako strog ukaz, da se morajo vsi uslužbenci brezpogojno priučiti tiskani in pisani cirilici. Samo malo nas preizkusite, pa boste videli, koliko smo se je naučili. Jaz je ne čitam tako slabo, saj sem jo znal že prej, in tudi srbsko-hrvatski jezik mi ne dela posebne preglavice. Redko naletim na besedo, ki bi je ne razumel, in vendar odkrito izpovem, da moram kak daljši odstavek prečitati po dvakrat, trikrat, preden ga razumem.

Zadnji »Poštni glasnik« štev. 9 z dne 1. maja t. l. ima na 3. strani, v srednjem predelku spodaj člančič: »Premišljevanje o človeških in božjih naredbah«, kjer toži neki odpravnik takole: »Vegetiram v samotnem kraju, kamor ne zajde noben tuji človek, še celo poštni komisar je zelo redka prikazen, kamor se izgubi edino tuintam kakšen poštni »Službeni list«, ki ima tako vsestransko vsebino, da se meni navadnemu zemljanu zdi, da se brez božje pomoči ti učeni stvori (podčrtal jaz) ne dajo razrešiti«. Dragi tovariš, če so ti bile poljudno pisane slovenske domače besede v »Službenem listu« že »učeni stvori«, ti bo šla z »Vesnikom« preključeno trda še celo z »božjo pomočjo«. Samo to naj ti bo v tolažbo, da ne boš sam, nas bo več takih.

To bo pisarij in vprašanj, nato zopet pisarij in odgovorov s podrobnimi razlagami. Koliko bo šlo papirja, se izgubilo časa z doslej skoraj nepotrebnimi pojasnili! In to naj bi bili ekonomični oziri, štedenje! Kdo bo neki to še verjel?

Saj je tudi prej izdajala vsaka direktija — v bivši Avstriji — svoj poseben »Amtsblatt«, kar je bilo prav

umestno, ker je imela in ima prav tako tudi sedaj v naši državi vsaka direktija svoje posebnosti, odredbenik ministrstva je pa prinašal splošne zadeve. Tako naj bi bilo tudi v bodoče. Zato je potrebno, da se naša direktija zavzame za prepotrebni nadaljnji obstoj službene lista z vsem dopustnim poudarkom in da posežejo vmes tudi naše organizacije ali obratno.

Ne dopustimo, da bi upihnili lučco življenja detetu, ki je komaj dobro shodilo!

Organizatorično gibanje.

ZAPISNIK.

rednega občnega zbora »Zveze poštne organizacije«, ki se je vršil dne 6. maja v dvorani »Ljudskega doma« v Ljubljani.

DNEVNI RED:

- 1.) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
- 2.) Poročilo predsednikovo.
- 3.) Poročilo tajnikovo in blagajnikovo.
- 4.) Poročilo preglednikov računov.
- 5.) Volitev pregledovalcev računov.
- 5.) Volitev predsednika.
- 6.) Volitev I. in II. tajnika.
- 7.) Volitev dveh preglednikov računov in enega namestnika
- 8.) Slučajnosti.

Ker je bilo ob 15. uri število prisotnih članov v smislu pravil za sklepčnost prenizko, otvoril predsednik Urbančič občni zbor pol ure kasneje. Uvodoma pozdravlja zborovalce in se jim zahvaljuje za udeležbo. Zapisnikarjem občnega zbora imenuje tov. Čampo, overovateljem tov. Luznarja in Grudna. Nato predlaga, da naj pošlje zbor Nj. Vel. kralju Aleksandru I. udanostno brzojavko, ki se glasi: »Dne 6. maja na redni skupščini Zveze poštne organizacije za Slovenijo v Ljubljani zbrani poštne nameščenci se klanjajo Vašemu Veličanstvu v neomajni zvestobi z najudanejšo prošnjo, da bi Vaše Veličanstvo s svojim vzvišenim vplivom pomagalo, da se državni nameščenci takoj rešijo neznosne bede. V trdni nadi, da nas bo Vaše Veličanstvo zaščitilo, kličemo: »Živijo kralj Aleksander, živela domovina!« — Gosp. ministrskemu predsedniku se pošlje brzojavka z enako prošnjo.

Ad 1.) Na predlog predsednika in na željo zborujočih članov se čitanje zapisnika zadnjega rednega občnega zbora opusti, ker je bil itak objavljen v 6. številki lanskega »Poštne Glasnika«.

Ad 2.) Poročilo predsednika Urbančiča: Zborujemo danes ob najneugodnejših utisih in ob največjem nezaupanju članstva do vodstva organizacije. Temu se ni čuditi, ker moram rad ali nerad priznati, da se je izkazalo, da so organizacije v zadnjih dveh letih skoro brez moči, da nimajo pokazati zlasti v borbi za naš obstanek nikakih uspehov. Boda državnih nameščencev je dosegla višek ter smo s svojimi rodbinami obsojeni na počasno umiranje. Ljudje so postali apatični do vsega in le še akcija, ki jo nameravajo izvesti organizacije za izboljšanje našega neznosnega položaja, jim je vlila še nekaj upanja. Če še ta skupna akcija ne bo izpolnila zadnjih nad, potem bo za obstoj organizacij nastopila resna nevarnost, ker propagirajo mnogi nameščenci izstop, oziroma razpust organizacij. Da potem ne bo boljše, ko ne bo več organizacij, je vsakomur jasno in si tudi vsakdo lahko misli, kaj bo potem, če si že sedaj upajo merodajni faktorji z nami tako ravnati, ko imamo vendar več ali manj dobre organizacije.

Največja krivda vseh neuspehov so slabe centralne organizacije; pa tudi pokrajinske niso dosti boljše, ker jih razjeda po večini politična strast. Olajševalni razlog je edino dejstvo, da so organizacije državnih nameščencev šele v povojih, osobito one v Srbiji. Mnogo dela in potrpljenja bo še treba, da se bodo organizacije zavedale svoje naloge in da se bodo postavile na strogo strokovno-stanovsko podlago, — brez vsake politične primesi. Da bodo organizacije dobre, je treba v prvi vrsti, da so člani dobri, da so prožeti požrtvovalnosti, solidarnosti in prave tovariške ljubezni. Člani zahtevajo od vodstva vse mogoče in nemogoče stvari in valé pri vsakem neuspehu krivdo na vodstvo organizacije, ne iščejo pa krivde nikdar v sebi samih.

(Dalje prihodnjič).

Razne vesti.

Udanostna brzojavka Nj. Vel. kralju se je odposlala 6. t. m. z občnega zbora »Zveze poštne organizacije«, na katero smo prejeli od kabinetne pisarne sledeči odgovor: — »Zvezi poštarskih organizacij Ljubljana. — Njegovo Vel. kralj blagovolilo je narediti, da se izjavi srdačna zahvalnost na izrazima odanosti ponesenim Mu u ime poštarskih nameštenika prilikom redovne njihove skupštine 6. o. m. — V. d. Šefa Kabineta Puno-močni Ministar.«

Zahvala. Vsem tovarišem (-icam) poštne in računске uprave, ki umevajo moj težki položaj, moja najiskrenejša zahvala! — Lukež, rač. uradn.

Poštni odpravniki žive v največji bedi. Niti tistih revnih draginskih doklad, katere so dobili vsi ostali državni nameščenci že trikrat, še do danes nimajo. Žive ob plačji 500 Din na mesec. Kdaj bo tega konec?

Podprite naš list! To storite v največji meri s tem, ako perlistirate in natančno pregledate vse svoje tovariše in tovarišice; kdor ni naročen na »Poštni Glasnik«, ta ga mora naročiti takoj in s tem pokazati svojo solidarnost in podpreti list, da bo sposoben voditi boj za našo boljšo bodočnost!

Odgov. urednik Konrad Šegula, Ljubljana.

Izdaja Zveza poštne organizacije za Slovenijo v Ljubljani.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Poljanska cesta št. 8.

Ustanovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopališke in klosetne naprave. Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafle) za konzerve. (11)

Nova založba, I. Z. Z. O. Z., Ljubljana.

Trgovina s papirjem in vsemi pisarniškimi potrebščinami.

Knjigarna!

Ima v zalogi vse slovenske knjige, šolske, leposlovne in znanstvene.

Manufakturna trgovina na veliko

Hedžet & Koritnik

Ljubljana

Frančiškanika ul. 4.

Telefon int. 75.

(70)

Brzjavi: Hedžet.

Glavna zaloga cigaretnega

en gros! „Abadie“ papirja en gros!

Vse vrste ovojnege, konceptnege pisemskega ter barvastega couleurnege papirja ima vedno v zalogi po najnižji ceni

A. Lampret

Telf. int. št. 247

Krekov trg št. 10.

: Ljubljanska kreditna banka : v Ljubljani.

Ustanovljena 1900.

Ustanovljena 1900.

Delniška glavnica in rezervni zakladi
ca K 150.000.000.—

Cekovni račun: štev. 10.509.

Brzojavni naslov: BANKA LJUBLJANA, Telefon št. 261 in 413.

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Obrestuje vloge najugodnejše.

Prodaja srečke razredne loterije.

Podružnice: Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

ZALOGO RAZNEGA USNJA PRIPOROČA

ANDREJ SEVER

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA

(RESTAVRACIJA PERLES). (34)

Telefon št. 426.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje štev. 8
se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.

Točna postrežba (25)

PRIPOROCAMO PAPIRNO TRGOVINO

IVAN GAJŠEK

Ljubljana, Sv. Petra cesta 2,

ki ima vedno v zalogi vsakovrstne pisarniške in šolske potrebščine, fini pismeni in drugi papir, trgovske in poslovne knjige, bloke, razmnoževalne priprave, razglednice v veliki izbiri.

„**Mera**“

Medic, Rakovec & Zankl

tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov
Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.
Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64. Brzjavni: MERAKL
Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavec (Gips), mastenec (Federweis), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarški klej, pleskarski, slikarski in zidarski čopiči, drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

J. BLAS

Specialna trgovina čevljev za dame gospode in deco

Ljubljana (8) Pod trančo 1.

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna Emonska cesta 8. 313 Telefon Interurban 249 Tovarna Erjavčeva cesta 2. 249

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih oblačil.

KONKURENČNE CENE.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBAN, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta štev. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojov „GRITZNER“ v vseh opremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega izdelka posebno štipacni za moške, ženske in otroke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri trdki

GASPER MAHER

LJUBLJANA TRŽAŠKA C. 9.

(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

Kunstek & Pleterski
trgovina z manufakturo, modnim blagom, usnjem in kožami

Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

Ivan Šiška

tovarna parket in parna žaga
Ljubljana, Metelkova ulica 4.

Prodaja tudi odpadke lesa od žage za kurjavo.

Kožuhov na in čepice

se dobe pri krznarju

Filip Bizjak

Gospodarska cesta 13. (Kolizej). (20)

Na drobno Manufaktura Na debelo

I KOSTEVC

Ljubljana, Sv. Petra cesta 4.

Telefon 538. (44) Cekovni zavod 11.228.

R. RANZINGER

Centrala in skladišče

LJUBLJANA, Cesta na južno železnico
PODRUŽNICA JESENICE.

Podjetje za prevažanje blaga priv. južne železnice
carinska agentura, podjetje za prevažanje pohištva,
skladišče z direktno zvezo s tujem.

Naslov za brzjavke: RANZINGER LJUBLJANA.

Mednarodna spedijska pisarna.

Aleksander Oblat

trgovina čevljev

na debelo in drobno

Za poštne in železničarske
uslužbenke 5% ceneje.

Centrala: Ljubljana, Sv. Petra c. 18.

Podružnica: Novi Sad, Vilsonov trg 2
(23)

„**ORIENT**“

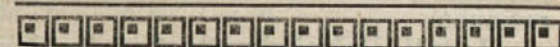
družba z o. z.

tovarna oljnatih barv, lakov, firnežev in steklarskega kleja

LJUBLJANA, SLOMSKOVA ULICA 19,
IN UDMAT PRI LJUBLJANI.

Prodajalna: Miklošičeva cesta 4

Zaloga kemičnih in rudninskih barv ter vseh
slikarskih in pleskarskih potrebščin.

Turdka

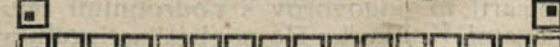
Vojnović & Cie

Ljubljana,

Dunajska c. štev. 22.

Priporoča

elektro materijal.

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani

prodaja

iz slovenskih premogovnikov velenjski, šentjanški in
trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi
za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks vsake vrste in vsakega izvora ter
priporoča zalasti la češoslovaški in angleški koks za livarne
in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov:

Prometni zavod za premog d. d. Centrala v Ljubljani

Miklošičeva c. 15/II.

Podružnica v Novem Sadu (Bačka).

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

trgovina
konfekcijska